

از تروریزم تا وروریزم

ششمین دور کنفرانس قلب آسیا برگزار شد. این کنفرانس با سخنرانی محمد اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان و نازندرا مودی نخست وزیر هند آغاز شد. آقای غنی در این نشست گفت که افغانستان باید از وابستگی خارجی بیرون شده و خودکفا شود. وی گفت ما منابع سرشار زیرزمینی داریم که با استخراج و استفاده از آنها می توانیم خودکفا شویم. حرف دیگر رئیس جمهور غنی...

پرونده انتخابات

طرح ساخت ریاست اجرائیه در سال ۲۰۰۹ مطرح شد

گفت و گوی اطلاعات روز با داوود علی نجفی؛ رئیس پیشین دارالانشای کمیسیون انتخابات بخش دوم و پایانی

صفحه ۴

به منظور رشد تجارت و اقتصاد هموطنان عزیز، عزیزی بانک افتخار دارد تا قروض متوسط خویش را با مبلغ 100000 - 500000 دالر امریکایی، پیشکش نماید. هموطنان عزیز میتوانند از مزایای قرضه مذکور با شرایط سهل مستفید شوند.

www.azizibank.af

1515

پایان ششمین نشست قلب آسیا - پروسه ی استانبول توقف فوری حمایت و تمویل تروریزم

صفحه ۲

به قویترین سیگنال ها دسترسی داشته باشید!

از سریعترین انترنت 3G استفاده نمایید

16GB

در بدل 1800 افغانی

مدت اعتبار: 30 روز

برای اشتراک: 16GB را به 151 ارسال نمایید

چهارم

سخن سنجیدارها تف

آزادی نقدهای بی تاثیر

حامد کرزی، رئیس‌جمهور پیشین افغانستان، با رسانه‌ها برخورد مناسبی داشت. به این معنا که سعی کرد با آن‌ها گلاویز نشود و بر انتشار اطلاعاتشان نظارت سانسورچپانه نکند. خودش هم همواره از این‌که در حکومت‌اش رسانه‌ها آزاداند، یاد می‌کرد. معلوم نیست کرزی واقعا تا چه حدی به آزادی بیان و گردش آزاد اطلاعات اعتقاد دارد. اما او این هوشیاری را داشت که بفهمد حداقل از شیری که چنگال و دندان ندارد، نباید ترسید. کرزی می‌فهمید که رسانه‌ها در جهان مدرن با چه قدرت و نفوذی در جامعه عمل می‌کنند. می‌فهمید که در افغانستان رسانه‌ها ده‌درصد آن قدرت و نفوذ اجتماعی را هم ندارند. بنابراین برای کرزی آزاد گذاشتن رسانه‌ها نه فقط هزینه‌ی نداشت که از او قهرمان آزادی بیان هم می‌ساخت.

چند روز پیش که اشرف غنی گفت از رسانه‌های ما باد می‌براید، اهل رسانه آزرده شدند و آن طعن رئیس‌جمهور را اهانتی به خود دانستند. در آن سخن رئیس‌جمهور اما واقعیتی بازتاب یافته بود که اهل رسانه می‌توانند به نفع حرفه‌ی خود از اش استفاده کنند. آنان می‌توانند با استناد به همان سخن رئیس‌جمهور بر دولت فشار بیاورند که میزان دسترسی رسانه‌ها به درون دولت را افزایش بدهد تا دیگر رسانه‌ها باد تولید نکنند و به‌صورت جدی پل اطلاعات میان حکومت و مردم شوند. در پانزده سال پس از طالبان، مردم افغانستان فقط یکبار از دولت خود به‌صورتی جدی و تاثیرگذار انتقاد کردند و اسم آن انتقاد «جنش روشنائی» بود. انتقادهای دیگر همان‌هایی‌اند که دولت کرزی آزادشان گذاشته بود، چون می‌دانست بود و نبودشان مساوی است. دولت فعلی هم از این جهت ذره‌ی نگرانی ندارد. چون می‌داند که رسانه‌ها هرچه بگویند «باد» است.

حالا وقتش هست که اهل رسانه با جدیت گریبان دولت را بگیرد و به دولت نشان بدهد که از رسانه‌ها باد نمی‌برآید و اگر دولت هم دوست ندارد رسانه‌ها فقط باد پخش کنند، باید دروازه‌های حکومت را به روی جست‌وجو و تحقیق روزنامه‌نگاران باز کند. مخصوصا بر خود رئیس‌جمهور باید فشار آورده شود که در این زمینه از روزنامه‌نگاران بیشتر پشتیبانی کند.

پرونده‌ی انتخابات...

تقلب دست داشته باشند، یا بالای‌شان ادعای تقلب ثابت شده باشد، تحت پیگرد قرار گرفتند یا محاکمه و مجازات شدند؟ تا زمانی که من در کمیسیون بودم و یک‌تعداد از کارمندان که سند و شواهد در مورد آنان وجود داشت، برطرف شدند، چون قانون آن‌ها را برطرف می‌کرد. تعدادی هم در لیست سیاه قرار داده شدند و به تمام ادارات فرستاده شد، به این معنا که این‌ها دیگر حق ندارند در پروسه‌ی انتخابات کار کنند. آمار دقیق‌شان به‌یادم نیست، اما تعدادی بودند و مجازات شدند. در آن زمان در قوانین انتخاباتی برای تخطی‌های انتخاباتی که جرم پنداشته می‌شدند، جریمه تعیین شده بود. این‌که به لوی‌سارنوالی معرفی شود، این‌گونه یک پروسه نبود. حتا تعدادی لیست از خاطی‌ها به لوی‌سارنوالی هم ارسال شد.

توسط کمیسیون انتخابات یا توسط کمیسیون شکایات انتخاباتی؟

کمیسیون شکایات انتخاباتی در آن زمان یک کمیسیون موقت بود. به‌محض این‌که پروسه‌ی انتخابات تمام می‌شد، کمیسیون شکایات انتخاباتی هم لغو می‌شد. بناء خود کمیسیون مستقل انتخابات این لیست را به لوی‌سارنوالی فرستاد.

تشکر از شما که برای این گفت‌وگو وقت گذاشتید.

کمیسیون درج شده و در ۲۰۱۴ چقدر رای حساب شده. اگر امنیت خوب نشده، این قدر رای از کجا به‌وجود آمده؟ دوم، در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۴ چهار هزار محل رای‌دهی اضافه شد. محل رای‌دهی در صورتی علاوه می‌شود که فرضاً در دور اول انتخابات در یک محل ۳۰۰ رای‌دهنده داشتیم، اما اگر در دور بعدی ۱۰۰ نفر دیگر علاوه شود، ما مجبوریم که برای همین صد نفر، ورق رای‌دهی آماده کنیم. حالا سوال من این است که اگر در یک محل بر تعداد رای‌دهندگان، اضافه شده، مثلاً در دور اول ۳۰۰ رای‌دهنده و در دور دوم به ۶۰۰ نفر افزایش یافت، آیا این افزایش بررسی شد؟ علاوه بر این، ما وقتی محلات رای‌دهی را افزایش داده می‌توانیم که امنیت در ساحه‌ی مذکور خوب شده باشد، یا انتخابات قبلی ثابت کرده باشد که ورق رای‌دهی در نظر گرفته شده برای آن کمبودی کرده باشد. در غیر آن، علاوه کردن محلات رای‌دهی، خود باعث تقلب و گسترش فرهنگ تقلب می‌شود. من می‌خواهم این را بگویم که اول تفاوت رای را میان انتخابات ۲۰۰۹ و ۲۰۱۴، و تفاوت رای بین دور اول و دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۴ را بررسی نمایم بعدا خودتان قضاوت نمایید.

به عنوان آخرین پرسش؛ زمانی که در دارالانشاء بودید و انتخابات به پایان رسید، چه تعداد از کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات به اتهام این‌که ممکن در

هم اطلاعات بگیرید که امنیت سال ۲۰۰۹ خوب بود یا امنیت سال ۲۰۱۴ در آن دوره قوای خارجی هم بود. ما سه حلقه برای امنیت انتخابات داشتیم، خوب است که مردم افغانستان مطلع شوند. حلقه‌ی اول پولیس ملی بود. حلقه‌ی دوم اردوی ملی بود. حلقه‌ی سوم نیروهای خارجی بود. علاوه بر این‌که امکانات سفر به همه‌ی جاها را داشتیم. شما حالا آرای‌هایی که از ولایات در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۴ به‌دست آمده‌اند را بررسی کنید و محک بزنید که یک ولایت در سال ۲۰۰۹ چه تعداد رای داشته و در سال ۲۰۱۴ چه تعداد رای داشته.

یعنی می‌گویید که شرایط امنیتی انتخابات ۲۰۰۹ نسبت به ۲۰۱۴ بهتر بود، اما در عین‌حال تفاوت‌هایی میان آرای ولایات در دو انتخابات طوری وجود داشت که در انتخابات ۲۰۰۹ با وجود امنیت بهتر آرای کم در صندوق‌ها ریخته شده و در ۲۰۱۴ با امنیت بدتر آرای بیشتر؟

من نه، شما به‌عنوان یک ژورنالیست و مردم افغانستان خود قضاوت کنید که امنیت در سال ۲۰۰۹ بهتر بود یا سال ۲۰۱۴؟ یک‌تعداد آرای‌هایی که به‌دست می‌آید، مربوط امنیت است، امنیت است که زمینه‌ی برآمدن و رای دادن مردم را مساعد می‌کند. شما بررسی کنید که از یک ولایت در ۲۰۰۹ چه‌تعداد رای برآمده، در سال ۲۰۱۴ چه‌تعداد برآمده؟ به‌طور مثال، ولایت خوست را بررسی کنید که در ۲۰۰۹ چقدر رای از این ولایت در سایت

درباره‌ی ثقافت اسلامی...

اگر این رشته‌ها مدار کار قرار نگیرند و از این روش‌های معروف و معتبر علمی برای اسلام‌شناسی استفاده نشود، آن‌گاه نیاز به معرفی رشته یا رشته‌های دیگری است که دارای روش اکادمیک باشند. بدون آن، راه بر کارهای کاملاً سلیقه‌ی گشوده می‌شود تا هر کس به هر سبک و سیاقی که خودش خواست و خوشایندش بود به بحث درباره‌ی اسلام پردازد، در نتیجه وضعیتی پیش خواهد آمد که در عربی به آن الفوضی المنهجیه می‌گویند، یعنی هرج و مرج روشی.

درس لازم می‌شود، و بهتر است یا مانند ایرانیان معارف اسلامی گفته شود، و یا مانند بعضی کشورهای عربی که دراسات اسلامی می‌گویند، به‌معنای مطالعات اسلامی، نامی از این دست برای آن برگزیده شود، که ظاهراً نامی مانند آشنایی با اسلام یا اسلام‌شناسی نامی مناسب‌تر به نظر می‌رسد.

اسلام‌شناسی سراسرترین نام برای چنین درسی است، اما با این ملاحظه که اگر این نام انتخاب شود، با آن‌که اشکالات نام کنونی را نخواهد داشت، اما دوباره بحث از روش اسلام‌شناسی را به‌میان خواهد آورد، زیرا روش‌های مختلفی برای مطالعه‌ی اسلام وجود دارد، و علاوه بر این‌که همه‌ی روش‌ها از نظر ارزش اکادمیک در یک سطح نیستند، همه به نتایج یکسانی هم نمی‌انجامند، و بلکه هر روش به نتایج مشخصی می‌انجامد.

یکی از روش‌های نسبتاً معتبر جهانی برای مطالعه‌ی هر دین، روش دین‌شناسی تطبیقی است، که در عربی به آن مقارنه‌الادیان گفته می‌شود. در این روش تاریخچه‌ی ادیان به‌طور عام و یک دین مشخص به‌طور خاص مورد بررسی

چه فرهنگ اسلامی و چه فرهنگ به‌معنای عام، در قدم نخست مربوط به حوزه‌ی جامعه‌شناسی می‌شود، و در قدم دوم به مردم‌شناسی Anthropology و در قدم سوم می‌توان از دید فلسفی به آن پرداخت، و آخرین جایی که از نظر تخصصی بتوان درباره‌ی فرهنگ سخن گفت از حیث دینی است. مراجعه به کتاب‌های قدیمی علمای مسلمان که در عربی به‌نام تراث اسلامی شناخته می‌شود نشان می‌دهد که مفهومی به‌نام فرهنگ به‌معنایی که امروزان به کار می‌برند مورد توجه آنان نبوده است. البته از عرف و عادت و امثال این‌ها که بخشی از فرهنگ هستند سخن گفته شده است، ولی نه فرهنگ به‌معنای عامی که امروز می‌فهمیم. مراجعه به کتاب‌هایی که معاصران درباره‌ی فرهنگ نوشته‌اند به‌خوبی گستره‌ی معنایی فرهنگ را نشان می‌دهد، و خوشبختانه امروزه کتاب‌های بی‌شماری در عربی، فارسی و زبان‌های غربی درباره‌ی فرهنگ وجود دارد که آن را از زوایای مختلف بررسی و تحلیل می‌کند.

مراد از تذکر این نکته این بود که نام‌گذاری درسی به‌نام ثقافت اسلامی در اساس تداعی‌کننده‌ی این مفهوم است که گویا قرار است دانشجویان با فرهنگ اسلامی آشنا شوند، که اگر چنین چیزی منظور باشد باید استادان جامعه‌شناس به تدریس آن پردازند، و برنامه‌ی درسی را طوری طراحی کنند که ابعاد مختلف فرهنگ اسلامی مانند هنر، ادبیات، و علوم برآمده از تمدن اسلامی، و نیز زمینه‌های فرهنگی هر یک از آن‌ها را شرح دهد، هم‌چنان‌که هم تعریفی از کلیت فرهنگ اسلامی را به دست دهد و هم تعریفی از خرده‌فرهنگ‌هایی که در دامن آن روییده است. اگر چنین کاری بشود درس ثقافت اسلامی کاملاً چیز دیگری خواهد شد، اما آن پرسش پیشین به‌جای خود باقی خواهد ماند که ضرورت چنین درس تخصصی برای دانشجویانی که رشته‌ی‌شان مثلاً طب یا حقوق است از کجا پیدا می‌شود. اما از آن حیث که ثقافت گاهی به‌معنای اطلاعات و معلومات نیز استفاده می‌شود، اگر ثقافت اسلامی را نه به‌معنای فرهنگ اسلامی بلکه به‌معنای اطلاعات درباره‌ی اسلام بگیریم، در این‌صورت نام‌گذاری دیگری برای این

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months 120\$ USD

Annual 200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

hussainjoya2014@gmail.com

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- سردبیر: خلیل پژواک
- دبیر خبر: عصمت الله سروش
- گزارشگر: الیاس نواندیش
- ویراستار: عمران راتب
- صفحه آرا: هادی دریابی
- بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
- مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۲۹۱۹۳۲۲
- چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می گردد.

سفارتخانه‌ی جعلی امریکادر غنا ۱۰ سال ویزای تقلبی صادر می‌کرد

است. در جریان این پرونده همچنین یک سفارتخانه‌ی تقلبی دیگر هم در آکرا کشف شده که به نام سفارتخانه‌ی هلند فعالیت می‌کرده است. سایت سفارتخانه‌ی امریکا در غنا پر از اطلاعاتی است که در آن‌ها به شهروندان غنا درباره‌ی انواع مختلف کلاهبرداری هشدار داده شده است. اعضای باند سفارتخانه‌ی تقلبی امریکا از طریق بیلبورد و کاغذهای تبلیغاتی درباره‌ی فعالیت‌های خود اطلاع‌رسانی می‌کردند و کارکنان‌شان را به شهرهای مختلف غنا می‌فرستادند. تاکنون چند متهم بازداشت شده‌اند و پولیس غنا برای شماری دیگر حکم جلب صادر کرده است. اعضای ترکیه‌یی باند تحت تعقیب هستند.

مدارک بانکی، ثبت احوال و ... از خدمات این سفارتخانه بوده و برای این خدمات تا ۶ هزار دلار از شهروندان غنا می‌گرفته است. هنگام حمله پولیس به این سفارتخانه‌ی تقلبی ۱۵۰ پاسپورت و مقدار زیادی مدرک پیدا شده است. وزارت خارجه‌ی امریکا می‌گوید اعضای این گروه، با دادن رشوه به مقام‌های محلی فاسد، سال‌ها توانسته بودند به کار خود ادامه دهند. تشکیلات این سفارتخانه‌ی تقلبی در جریان یک عملیات تحقیقاتی بزرگتر کشف شد. در جریان آن عملیات، ماموران امنیتی دیپلماتیک امریکا مشغول تحقیق درباره‌ی باند گسترده‌ی قاچاق انسان و کلاهبرداری‌هایی بوده‌اند که سفارتخانه‌ی امریکا در منطقه را به ستوه آورده

اطلاعات روز: وزارت خارجه‌ی امریکا از کشف «سفارتخانه تقلبی» این کشور در پایتخت غنا خبر داده که به مدت ۱۰ سال ویزای تقلبی صادر می‌کرده است. به نقل از بی‌بی‌سی، روزهای دوشنبه، سه‌شنبه و جمعه صبح، پرچم امریکا بیرون ساختمان این سفارتخانه‌ی تقلبی در شهر آکرا نصب می‌شده و با گذاشتن عکس باراک اوباما، رئیس‌جمهور امریکا، در داخل ساختمان این‌طور وانمود می‌شده که مراجعان در محل سفارت رسمی امریکا هستند. گفته می‌شود مأموران این سفارتخانه شهروندان ترکیه بوده‌اند که انگلیسی و هلندی صحبت می‌کردند. صدور ویزای تقلبی و مدارک تحصیلی،

خاکستر فیدل کاسترو در سانتیاگو دفن شد

رائول کاسترو گفته است کوبا نامیدن خیابان‌ها و بناهای یادبود به نام رهبر سابق کوبا و همچنین ساختن مجسمه‌ها به یاد او را منع می‌کند. فیدل کاسترو رئیس‌جمهور سابق کوبا در نود سالگی درگذشت. تابوت حاوی خاکستر آقای کاسترو چهار روز پیش از هاوانا حرکت داده شد، و در مسیری تقریباً نه صد کیلومتری تا شهر سانتیاگو، صد ها هزار تن از حامیان او که گاه از روستاهای دور دست خود را به محل عبور تابوت رسانده بودند، با فریادهای «من فیدل هستم» از آن استقبال کردند.

اسکورت موتروهای نظامی به «سانتیاگو» دومین شهر بزرگ کوبا که در جنوب شرقی این کشور واقع است، آورده شد. به نقل از صدای امریکا فارسی، دیلما روسف و لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا، رؤسای جمهور سابق برزیل و مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا از جمله افرادی بودند که روز شنبه در مراسم ورود تابوت به سانتیاگو حضور داشتند. رئیس‌جمهور فعلی کوبا نیز می‌گوید برادرش وصیت کرده که از تبدیل محل دفن او به آرامگاه و بارگاهی برای بازدید عموم خودداری کنند.

اطلاعات روز: خاکستر فیدل کاسترو، رهبر سابق کوبا طی مراسمی که خبرگزاری فرانسه آن را «ساده» خواند، در گورستانی در سانتیاگو، دومین شهر بزرگ کوبا صبح روز یکشنبه دفن شد. چند نفر از رهبران خارجی در این مراسم حضور داشتند. هزاران نفر از مردم کوبا و حامیان انقلاب کمونیستی در این جزیره در آخرین روز از مراسم وداع با فیدل کاسترو رهبر سابق این کشور شرکت کردند. روز شنبه تابوت کوچک حاوی خاکستر او با

آغاز همه‌پرسی در ایتالیا برای اصلاحات قانون اساسی

بپه گریلو، رهبر جنبش پنج‌ستاره اعلام کرده است که در صورت رای «نه» مردم، خواستار برگزاری انتخابات پارلمانی زود هنگام خواهد شد. باراک اوباما، رئیس‌جمهور امریکا، آنگلا مرکل، صدر اعظم آلمان و ژان کلود یونکر، رئیس کمیسیون اروپا از مردم ایتالیا خواسته‌اند به اصلاحات پیشنهادی رای مثبت بدهند.

به نقل از یورو نیوز، از جمله مهم‌ترین تغییرات پیشنهاد شده می‌توان به کاهش قدرت سنا و در مقابل افزایش نفوذ مجلس نمایندگان اشاره کرد. بسیاری از گروه‌های سیاسی ایتالیا از جمله جنبش راست گرای ۵ ستاره، حزب اتحادیه شمال و حتا بعضی از اعضای با نفوذ حزب حاکم با اصلاحات پیشنهادی آقای رنتزی مخالفت کرده‌اند.

اطلاعات روز: روز گذشته بیش از ۶۶ میلیون نفر از مردم ایتالیا برای شرکت در همه‌پرسی این کشور به پای صندوق‌های رای فرا خوانده شدند. در این همه‌پرسی شرکت کنندگان به اصلاحات قانونی اساسی که توسط دولت ماتئو رنتزی، نخست‌وزیر ایتالیا پیشنهاد شده «آری» یا «خیر» می‌گویند.

تدوین استراتژی جدید نظامی امریکا؛ «ایران یکی از تهدیدهای اصلی است»

به گفته‌ی جنرال گولدفین، فعالیت‌های بدخیم ایران در منطقه، زمینه‌ساز نگرانی‌ها است. سی‌ان‌ان می‌گوید وقتی از جنرال گولدفین پرسیده شد اگر دولت ترامپ به توافق اتمی با ایران پشت کند باید چه انتظاری داشت، او گفت کم‌کم گزینه‌هایی غیرنظامی وجود دارد. به گفته‌ی او، راه کارهای دیپلماتیک و فشارهای اقتصادی از جمله این گزینه‌ها هستند.

گفته است در این استراتژی، ایران، کره شمالی، چین، روسیه، و افراطگرایی خشونت آمیز، به‌عنوان پنج تهدید اصلی مورد توجه قرار گرفته است. به نقل از صدای امریکا، جنرال گولدفین که روز شنبه، ۱۳ قوس، در انستیتوی بنیاد دفاعی رونالد ریگان صحبت می‌کرد درباره ایران گفته است نگرانی‌های امریکا فراتر از هرگونه برنامه بالقوه اتمی است.

اطلاعات روز: شبکه‌ی خبری سی‌ان‌ان گزارش داده که رؤسای ستاد نیروهای زمینی، دریایی و هوایی امریکا زیر نظر رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح این کشور، در مراحل نهایی تدوین یک استراتژی جدید نظامی هستند که قرار است به دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری منتخب امریکا ارائه شود. سی‌ان‌ان اظهارات جنرال دیوید گولدفین، رئیس ستاد نیروی هوایی امریکا را نقل می‌کند

بیانیه‌ی ۲۶۴ نماینده‌ی مجلس ایران: دولت در قبال نقض برجام اقدام کند

را به اتفاق آرا تصویب کرد. در آن زمان بیشتر نمایندگان مجلس را مخالفان دولت تشکیل می‌دادند و مخالفان توافق هسته‌یی نیز قدرت بیشتری داشتند. در بند سه این قانون دولت موظف شده است که در صورت «هرگونه عدم پایبندی طرف مقابل در زمینه لغو مؤثر تحریم‌ها یا بازگرداندن تحریم‌های لغوشده و یا وضع تحریم تحت هر عنوان دیگر» همکاری داوطلبانه را متوقف کند و «طرف مدت دو سال ظرفیت غنی‌سازی کشور را به ۱۹۰ هزار سو افزایش دهد...» بدین ترتیب ۲۶۴ نماینده‌ی صادرکننده‌ی بیانیه نوعی شرایطی جنگی را پیش‌بینی می‌کنند. پیش از این در روز دوم قوس نیز بیش از ۲۲۰ نفر از نمایندگان مجلس ایران با انتشار بیانیه‌یی اقدام مجلس نمایندگان امریکا در تمدید ۱۰ ساله قانون تحریم ایران را محکوم کرده بودند.

مجلس نمایندگان امریکا ۱۵ نوامبر تحریم‌های اقتصادی علیه ایران را که در زمان ریاست جمهوری بیل کلینتون به تصویب رسید و می‌بایست هر ۱۰ سال یک بار تمدید شود، بار دیگر تمدید کرد. در پی آن مجلس سنای این کشور نیز یکم دسامبر این مصوبه مجلس رهبر، رئیس‌جمهور و دیگر مقامات حکومتی ایران تمدید این تحریم‌ها را نقض برجام دانسته و گفته‌اند جمهوری اسلامی دست به اقدام متقابل خواهد زد. نمایندگان امضایکننده بیانیه از دولت خواسته‌اند که به‌ویژه بند ۳۷ قانون اقدامات متقابل را تحقق بخشیده و به اطلاع مجلس برساند. مجلس ایران در ماه میزان ۱۳۹۴، در دوره نهم خود، طرح «اقدام متناسب و متقابل دولت‌جمهوری اسلامی ایران در اجرای برجام»

اطلاعات روز: در مجلس ایران ۲۶۴ نماینده با امضای بیانیه‌یی تمدید قانون تحریم‌ها علیه ایران از سوی سنای امریکا را محکوم کرده و خواستار اقدام متقابل و سریع دولت ایران در این باره شده‌اند. به نقل از رادیو زمانه، بیانیه ۲۶۴ نماینده روز یکشنبه ۱۴ قوس توسط احمد امیرآبادی فراهانی عضو هیأت رئیسه‌ی مجلس در نشست مجلس خوانده شد. مجلس ایران ۲۹۰ نماینده دارد. در بیانیه، اقدام مجلس نمایندگان و سنای امریکا در تمدید ۱۰ ساله تحریم‌ها علیه ایران «بی‌مسئولیتی» این کشور در انجام تعهدات بین‌المللی‌اش عنوان شده و آمده است که دولت حسن روحانی هر چه زودتر قانون «اقدام متناسب و متقابل جمهوری اسلامی ایران در اجرای برجام» را به انجام رساند.

Younus Toughyan

یگان بار از یگان کس می‌شنیدم که گویا «تهداب این مملکت به خیانت گذاشته شده» اما به این گپ چندان توجه نمی‌کردم. حالا باور می‌کنم که این یک حرف هوایی نبوده و مصداق عملی آن را هزاربار تجربه کرده‌ایم. این ماییم که در برابر بیداد و خیانت و تعصب و اکسین شده‌ایم.

حدود دو ماه پیش وظیفه دوست من محمد اسلم اکرمی معاون مالی و اداری شهرداری کابل را به حالت تعلیق درآورده و بدون هیچ مدرکی او را بازداشت کردند. محمد اشرف غنی می‌خواست برای جامعه جهانی در کنفرانس بروکسل دلیلی برای مبارزه با فساد داشته باشد. اکرمی را نشانه گرفت. چون او بی‌پشتوانه‌ترین آدم دولت ایشان بود و از سویی باور داشت که در پست معینیت مالی و اداری شاروالی کابل ممکن نیست که کسی پاک باقی بماند. همزمان با بازداشت اکرمی هیأتی را موظف ساختند که همه اسناد و اوراق و دارایی‌های منقول و غیرمنقول ایشان را بررسی نمایند. هیأت در چند روز نخست تلاش کرد تا بهانه‌یی برای دوام بازداشت او بیابند که نیافتند و مجبور شدند او را رها کنند. اما برای هیاتی که یک هفته وقت تعیین کرده بودند، یک ماه فرصت دادند که جست‌وجوی شان را ادامه دهند تا مگر چیزی پیدا کنند که حداقل اتهامی را که یک فرد بلند رتبه دولت وارد کرده بود، بی‌بنیاد و افترا ثابت نشود. اما هیأت گزارش داد که اکرمی در جریان کار در شاروالی کابل هیچ‌گونه عملی را انجام نداده است که فساد انگاشته شود. رئیس‌جمهور در پای گزارش نوشت که این شخص را اعاده حیثیت کنند. برای این به اصطلاح اعاده حیثیت کردن مشاور حقوقی خودش را فرستاد. من هم به پاس آشنایی با جناب اکرمی در آن محفل اشتراک کردم. تعدادی از مامورین شاروالی در دفتر شاروال جمع شدند. یک کمره از نشرات شاروالی می‌خواست تصویر بردارد که مشاور حقوقی رئیس‌جمهور (استاد ستانکزی) می‌خواست برایش اجازه ندهد. اما سرپرست شاروالی اشاره کرد که از خود شاروالیست و اجازه یافت که تصویر برداری کند.

من اعتراض کردم و گفتم که اعاده حیثیت همین است؟ باید همان تلویزیون‌هایی که او را فاسد اعلام کرده بودند، این‌جا می‌بودند و این خبر را نشر می‌کردند و می‌گفتند که اخبار گذشته‌ی ایشان اشتباه بوده است. به هر صورت فارغ از چشم تلویزیون‌ها این محفل برپا شد و او را دوباره به کارمندان معرفی کردند که کمافی‌السابق به وظیفه‌اش ادامه دهد. ما هم برگشتیم خانه و دو روز پس از آن شنیدیم که کسی دیگر به جای اکرمی معاون مالی و اداری شاروالی مقرر و اکرمی باز خانه نشین شد. حالا شما عزیزان در این باره چی می‌گویید؟ آیا این‌هایی که چنین تصامیمی را می‌گیرند، مبارزه با فساد در نزدشان به پیشیزی هم ارزش دارد؟ با این عمل ثابت نمی‌کنند که بازداشت و تحقیق از اکرمی یک توطئه برای برکناری او و تقرر یک شخص مورد نظر دیگر به جای او بوده است؟ آیا این‌گونه اعمال به اثبات نمی‌رساند که عاملان این قضیه به حقوق انسانی و شرف و آبروی یک شهروند و یک استاد دانشگاه هیچ‌گونه ارزشی قایل نیستند؟ پس تهداب این مملکت به خیانت گذاشته شده است. نمی‌دانم چی باید کرد؟

Malek Sitez

فوتبال برای انسان معاصر دلخوشی اساطیری ایجاد و تولید می‌کند، زیرا ذهن انسان نمی‌تواند از جذب، هیجان و دلخوشی‌های اساطیری خالی باشد؛ تفاوت نگرش اساطیری انسان‌های پیشین با انسان فردیت یافته و شهرنشین معاصر در این است که آن‌ها نسبتاً مستقیم و خیلی جمعی درگیر هیجان و دلخوشی اساطیری می‌شدند اما انسان معاصر نسبتاً غیرمستقیم و به‌صورت نامرئی تحت تاثیر جذبه‌های اساطیری قرار می‌گیرد. در روزگار ما فوتبال، مهم‌ترین بازی‌یی است که موجب ایجاد هیجان اساطیری در بین بشر می‌شود که ایجاد این هیجان اساطیری، بیشتر ژرف ساخت میدان جنگ‌های بزرگ باستانی را در ذهن انسان بیدار می‌کند. جنگ‌های باستان نیز در میدان، بین دو قطب مشخص صورت می‌گرفت و همه اعضای میدان وارد جنگ تن به تن و... می‌شدند؛ اعضای میدان فوتبال نیز همه درگیر مبارزه می‌شوند، طوری که در میدان جنگ باستان، نتیجه نسبتاً زود مشخص و معلوم می‌شد، در میدان فوتبال نیز نتیجه زود معلوم و مشخص می‌شود؛ این درگیری دارای دو قطب مشخص، همه ما را در اتفاق هر گول و تا اتفاق نتیجه، دچار هیجان شدید می‌کند و در هیجان شدید نگه می‌دارد؛ هیجانی شبیه یک ارگاسم اساطیری!

اوضاع آشفته‌ی دستگاه‌های امنیتی در حکومت جدید

عرفان مهران

دو سال انتظار می‌رفت گزارش مطلوبی از وضعیت تدارکات در وزارت دفاع ملی منتشر شود، اما برعکس وضعیت تدارکات در این وزارت بدتر از قبل شده است. فرمانده عمومی ناتو در افغانستان تاکید کرده است که وضعیت بد اکرانی در وزارت دفاع ملی باعث شده صدها سرباز ارتش در گوشه و کنار کشور با کمبود غذا، آب و تجهیزات جنگی مواجه شوند. بدون شک این وضعیت ناشی از تدارکات ضعیف در کشور می‌باشد. فساد گسترده در وزارت دفاع و در سیستم تدارکاتی آن باعث می‌شود میلیون‌ها افغانی که باید صرف تجهیزات و امکانات نیروهای امنیتی کشور گردد، حیف‌ومیل شده و به جیب افراد فاسد و مافیایی سرزیر شوند. گفته‌های نیکولسن در شرایطی که کشور درگیر جنگ‌های فرسایشی است، خطرناک است. بدون شک تداوم فساد و تنش‌های سیاسی میان رهبران و تلاش برای سیاسی‌سازی نیروهای امنیتی کشور، سایه‌ی ضعف و ناپه‌سامانی را بر این ساختارها مستولی خواهد کرد و در درازمدت زمینه‌های ناکارآمدی بیشتر آن را فراهم خواهد آورد. حکومت وحدت ملی که وعده‌ی اصلاحات گسترده را به مردم داده بود، دست‌کم تاکنون نتوانسته است به بخش عمده‌ی تعهدات خود جامه‌ی عمل بپوشاند. در طول دو سال گذشته، سران حکومت یا عامدانه به برخی از تعهدات‌شان پشت کرده‌اند و یا هم بسیاری از اقدامات‌شان نتایجی را به دنبال داشته‌اند که دست‌کم در جهت اصلاحات لازم در کشور ارزیابی نمی‌شوند.

جامعه نیز پیدا کرد و بسیاری‌ها که نیروهای امنیتی را فارغ از وابستگی‌های قومی و سیاسی آنان مورد داوری قرار می‌دادند، دچار تغییر نگرش شدند و به سیاسی‌سازی این نهاد از بالا و راس نظام بدبین و نگران شدند. با وجود تمام کش‌وفوس‌های سیاسی سرانجام وزیر دفاع و مقام‌های بلندپایه‌ی این وزارت‌خانه معرفی شدند، اما به نظر می‌رسد این گزینش اساساً نه برای رهبران حکومت وحدت ملی و نه برای نیروهای امنیتی و مردم افغانستان یک گزینش خوب محسوب می‌شود. این تعیینات، فشار سنگینی را بر نیروهای امنیتی تحمیل کرد و مدیریت ضعیف آنان بیش از هر زمان در وزارت دفاع و ارتش افغانستان محرز شده است. در این دوران نیروهای امنیتی کشور بیشترین تلفات را متقبل شده‌اند، بارها از گوشه و کنار کشور گزارش‌های تکان‌دهنده‌ی از شرایط ناپه‌سامان سربازان ارتش منتشر شده و در نهایت طالبان توانسته‌اند بر بخش‌های بیشتر کشور مسلط شوند.

ایجاد «کمیته‌ی ملی تدارکات» تحت نظر شخص رییس‌جمهور نیز نتوانسته است مشکلات تدارکات در وزارت دفاع ملی را حل کند. در حالی‌که بعد از

و غیرسیاسی‌سازی این نهادها تاکید کرده بودند، اما در عمل دیده می‌شود که نه تنها وضعیت بهتر نشده است، بلکه رقابت‌های سیاسی بر سر نهادهای امنیتی و فساد در این دستگاه به‌مراتب بیشتر شده است. در جریان تشکیل کابینه، انتخاب وزیران دفاع، داخله و ریاست امنیت ملی به یکی از بحث‌انگیزترین موضوعات میان رییس‌جمهور و رییس اجرائیه تبدیل شد. هر دو طرف تلاش داشتند مهره‌های خود را در راس این ادارات جا‌به‌جا کنند و بدین ترتیب دست‌کم قدرت خود را در درون ساختارهای امنیتی تثبیت کنند. تعیین وزیران امنیتی به‌خصوص وزارت دفاع ماه‌ها به تاخیر انجامید و حکومت قادر نشد به زودی فردی را در راس این اداره‌ی مهم قرار دهد. در جریان مشاجرات بر سر تعیین وزیر دفاع، به تنش‌های قومی، سیاسی و سمتی به‌شدت دامن زده شد و همین امر دستگاه‌های امنیتی به‌خصوص ارتش را به‌شدت تحت تاثیر مناسبات سیاسی قرار داد و صف‌بندی‌های سیاسی، قومی و منطقی را در آن تشدید کرد. تنش‌های به‌وجود آمده میان رییس‌جمهور و حلقه‌های سیاسی دیگر بر سر تعیین وزیر دفاع، بازتاب منفی در سطح

جنرال جان نیکولسن فرمانده عمومی نیروهای ناتو در افغانستان با انتقاد شدید از رهبری نیروهای امنیتی به‌خصوص ارتش ملی گفته است که بزرگترین آزمون‌ی که افغانستان در سال آینده با آن روبه‌رو است، رهبری و مبارزه با فساد در ارتش این کشور است. به گفته‌ی آقای نیکولسن فساد در ارتش باعث بروز مشکلات زیاد گردیده و دولت افغانستان باید به این مساله توجه بیشتر نشان بدهد. وجود فساد گسترده در ارتش و رهبری ضعیف در نهاد‌های امنیتی همواره باعث نگرانی‌های جدی در کشور بوده است. این مساله از زمان شکل‌گیری نظام جدید مطرح بوده و متأسفانه تاکنون به قوت خود باقی است. سیاسی‌سازی دستگاه‌های امنیتی، مشکلات در سیستم تدارکات، برخورد‌های سلیقوی و فقدان استراتژی مشخص در میدان‌های نبرد، دست‌مایه‌ی برای انتقادات گسترده از دستگاه‌های امنیتی کشور و رهبری دولت و نهاد‌های امنیتی بوده است. با آن‌که در طول یک‌ونیم دهه‌ی گذشته همواره بر غیرسیاسی‌سازی نیروهای امنیتی و زدودن فساد از این ساختارها تاکید شده است، اما در عمل بهبود قابل ملاحظه‌ی در وضعیت نیامده است و نیروهای امنیتی کماکان در گیرودار رقابت‌های سیاسی و فساد گسترده در آن، قربانی می‌دهند. با شکل‌گیری حکومت وحدت ملی انتظار می‌رفت وضعیت به‌خصوص در ساختارهای امنیتی اندکی بهبود پیدا کند. رهبران حکومت وحدت ملی هر دو در زمان رقابت‌های انتخاباتی وعده‌ی اصلاحات گسترده به‌خصوص اصلاحات در ساختارهای امنیتی

تغییر در سیستم اخذ تکت آریانا

DARIANA AFGHAN AIRLINES

- 1 مسافری محترم آریانا میتواند هر قدر که تکت های خود را از قبل خریداری نمایند، قیمت نازل تر را بدست آورند.
- 2 سهولت انتخاب سیت برای مسافری محترم در هنگام خرید تکت ها بوجود آمده، که مسافری محترم میتواند هنگام خرید تکت ها، سیت های خویش را نیز انتخاب نموده و قید نمایند.
- 3 شرکت های سیاحتی میتوانند برای مسافری گروپی خود قیمت نازل تر را نسبت به قیمت اصلی در سیستم بدست بیاورند.

د «ملي پيوستون» څخه تر «ولسي تړون» پورې

د اړتیاوو پوره کیدل و چې دغه هیله تر زیاته حده په عمل کې پلې شوې. کوم شي ته چې کلیوال زیاته اړتیا لري، هغه ته لومړیتوب ورکوي او د هغه د تحقق او ترسره کیدلو نوښت په خپل لاس کې لري. دوی پخپله تصمیم نیسي، پخپله عمل کوي او ځان ته ښه ژوند جوړوي. ددې ملي پروگرام یوه بله مهمه لاسته راوړنه د خلکو له خوا د ښي سیمه ایزې واکمنۍ جوړښت، او خلکو ته د تصمیم نیونې واک ورکول دي چې دا کار په هیواد کې د دموکراسۍ د پلي کیدو او غښتلي کیدو په برخه کې جوړونکی نقش لري. همدارنگه د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت دملي پیوستون پروگرام د ستاینې وړ بل کار کلیوالي ښځو او نجونو ته یې په پراختیایي شوراگانو کې د پراخ گډون، د کلي په تصمیم نیونې او نورو ټولنیزو چارو کې د ونډې اخیستې زمينې برابرې کړيدي. په دې بنسټ د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام او کلیوالو ټول فعالیتونه اولاسته راوړنې په دموکراتیکه توگه د خپلو کلیو د لومړیتوبونو په ټا کلو کې مهم نقش لري او باید هیرې نشي. د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت له خوا د ورکړل شویو ارقامو له مخې، د ملي پیوستون پروگرام له پیل نه تراوسه (۸۱،۴) میلیارده افغانۍ د (۸۹۳۸۹) پروژو د تطبیق له پاره په بیلابیلو برخو کې لگولي دي. په دغو اغیزمنو اوگټورو پروژو کې د کرنې برخه، د بریښنا تامین، د څښاک اوبو برابرول، ترانسپورت، ښوونه او روزنه، روغتیا، ټولنیز مرکزونه او حمام شامل دی. که پرون د ملي پیوستون پروگرام د کلیو د جوړونې، پراختیا اود خلکو د هوساینې له پاره هڅې کولې او اوس د خپل مزل وروستي پړاو ته رسیدلی، دادی د هیواد په کلیو او ښارونو کې د بیارغونې، پراختیا، او ښه ژوندانه نوې سبب ته د رسیدو له پاره به «د ولسي تړون» په ملي پروگرام « سره دوام ورکړو. په « ولسي تړون ملي پروگرام » کې به زیاته پاملرنه پراخو پروژو ته وي او د کلیو د پراختیایي شوراگانو سطحه به د پراختیایي شوراگانو د کلسټرونو کچې ته لوړه شي، یعنې دا چې څو پراختیایي شوراگانې به سره یوځای کيږي او پدې توگه به پروژې د یوه کلي نه د څو کلیو سطحې ته لوړې شي او لویې پروژې به تطبیق شي. د ولسي تړون ملي پروگرام به په دريو پړاوونو د لسو راتلونکو کلونو په ترڅ کې یعنې تر (۲۰۲۶) میلادې کاله پورې تطبیق شي. ددې پروگرام په هر پړاو کې به د دوولس زره کلیو اوسیدونکو ته پراختیایي پروژې تطبیق او اساسي خدمتونه وړاندې شي. ددې ملي پروگرام د تطبیق اوعمل کیدو له پاره (۹۱۰) میلیون ډالرو ته اړتیا ده چې اوس د (۵۴۳) میلیونه ډالرو مالي ژمنه شتون لري. پدې کې (۴۰۰) میلیونه یې د نړیوال بانک له خوا او (۱۳۴) میلیونه نور یې د حکومت له خوا ورکول کيږي.